

ΔΦΑ	Κωστάκης	Νοβακόφσκι
/ʃ/	σ̣	σζ
/ʒ/	ζ	ρζ
/tṣ/	τσ̣	τσ
/ts ^h /	τσ	τσ
/dʒ/	τζ	τζ
/tʃ̣/	τσ̣	τσζ
/dʒ̣/	τζ̣	τρζ
/ɲ/	ν̣	νχ
/ɲ/	νι	νχ
/ni/	ν̣ι	νι
/ɬ/	λι	λχ
/li/	λ̣ι	λι
/k ^h /	κ̣	κχ
/p ^h /	π̣	πφ
/t ^h /	τ̣	τθ

Παράδειγμα:

ka'ur e'kanate t^ha 'tsea 'numu | tra'ni stra'cote ta 'sparci || e'petse o e'vrota || 'eat^he o'ji | a'liete
'namu ts^hi 'mijima e'ðutse to ma'ndie ||

ka'ur 'numu e'rekame | e'tiu e'vrota tse 'oa ta jeru'sia se 'endani tan a'tʃa vu'xi | tsipitse o 'dion
|| a pi'θia a'po tu ðel'fi e'petse | 'et^he ro'tunde ja tan arka'ðia || 'et^he k^ha'raxunde 'para pre'sa ||
'oni sti'riza ni || pre'si an'θripi 'jni ara'munde t^han arka'ðia || 'etei p^hi 'jni 'tʃunde tu ve'lane θa
amboi'ðisoj 'numu || a'la 'oni 'ðia 'numu tan ka'tara mi || 'epi ci'stia 'otsi 'ot^he arts^he'ta ka'li na
ni 'arete || 'epi 'ðia 'numu tan te'jea na xo'repsete tse na xcu'piete tu 'pue 'numu 'tanu si tse tan
a'tʃa si pe'ðjaða na ni me'rjatsete anameta'ksi 'numu ||

tse're 'eci na ði 'namu 'isje tse kaθa're apoji'mo ||
'et^he bo'runde na 'fitsete 'eðari ||

«Καούρ' εκάνατε τὰ τῶέα νιούμου, τρανοὶ στρακιώτε τὰ Σπάρκη!» επέτδε ο
Ευρώτα. «Ἐατε ογί, ἀλήετε νάμου τσι μήνυμα εδούτδε το μαντείε».

«Καούρ' νιούμου ερέκαμε, ετίου Ευρώτα τῶαι ὅα τὰ γερουσία σε έντανή ταν ατῶά
Βουλή,» ἔτδινήτδε ο Δίων. «Α Πυθία ἀπό του Δελφοὶ επέτδε: “Ἐτε ρωτούντε για
ταν Αρκαδία; Ἐτε κἀράχουντε πάρα πρεσσά. Ὅνι στηρίζα νι. Πρεσσοὶ ἀνθρίτοι
εἶνι ἀραμούντε ταν Αρκαδία. Ἐτεοι πῆ εἶνι τῶούντε του βελάνε θὰ ἀμποῖδίσωι
νιούμου. Ἀλλά ὄνι δία νιούμου ταν κατάρα μι Ἐνι κιστία ὅτσι ὅτε ἀρτσετά καλοὶ
να νι ἀρετε. Ἐνι δία νιούμου ταν Τεγέα να χορέψετε τῶαι να χκιουπίετε του
πούε νιούμου τάνου σι τῶαι ταν ατῶά σι πεδιάδα να νι μεριάτδετε
ἀναμεταξύ νιούμου”».

«Τῶαιρέ ἐκι να δεὶ νάμου ἴσιε τῶαι καθαρὲ ἀπογημό.
Ἐτε μπορύντε να φύτδετε ἐδαρι».

«Καούρ' εκάνατε τῶα τῶέα νχούμου, τρανοὶ στρακιώτε τὰ Σπάρκη!» επέτσε ο Ευρώτα. «Ἐατθε
ογί, ἀλήετε νάμου τσι μήνχυμα εδούτσε το μαντείε».

«Καούρ' νχούμου ερέκαμε, ετίου Ευρώτα τσαι ὅα τὰ γερουσία σε έντανη ταν ατσῶά Βουλχή,»
ἔτσινχῆτσε ο Δίων. «Α Πυθία ἀπό του Δελφοὶ επέτσε: «Ἐτθε ρωτούντε για ταν Αρκαδία; Ἐτθε
κχαράχουντε πάρα πρεσσά. Ὅνχι στηρίζα νχι. Πρεσσοὶ ἀνθρίτοι είνχι ἀραμούντε τθαν Αρκαδία.
Ἐτεοι πφῆ είνχι τῶζούντε του βελάνε θὰ ἀμποῖδίσωι νχούμου. Ἀλλά ὄνχι δία νχούμου ταν κατάρα
μι. Ἐνχι κιστία ὅτσι ὅτθε ἀρτσετά καλοὶ να νχι ἀρετε. Ἐνχι δία νχούμου ταν Τεγέα να χορέψετε
τσαι να χκιουπίετε του πούε νχούμου τάνου σι τσαι ταν ατσῶά σι πεδιάδα να νι μεριάτσετε
ἀναμεταξύ νχούμου».

«Τσαιρέ έκι να δει νάμου ίσιε τσαι καθαρέ απογημό.
Έτθε μπορούντε να φύτσετε έδαρι».